

Akademia Górniczo-Hutnicza
Wydział Zarządzania

Podstawy zarządzania

kierunek: Zarządzanie

WYKŁAD V

dr Rafał Kusa

Podejmowanie decyzji

Podejmowanie decyzji jest aktem świadomego wyboru jednego spośród co najmniej dwóch możliwych rozwiązań jakiegoś problemu.

Decyzja – wybór jednego z możliwych w danej sytuacji wariantów działania

Sytuacje decyzyjne cechuje istnienie wielu możliwych sposobów działania oraz przymus wybrania jednego z nich (gdyż nie jest możliwa równoczesna realizacja wszystkich lub kilku sposobów działania)

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

2

Decyzje normalizujące i regulacyjne

Decyzje normalizujące określają misję, cele i zadania organizacji oraz ramowe zasady postępowania uczestników.

Decyzje regulacyjne wynikają z funkcji kontroli kierowniczej i mają doprowadzić do osiągnięcia zamierzonych celów i zadań.

Rozwiązywanie problemów decyzyjnych normalizujących wymaga analiz, niekiedy prac o charakterze badań naukowych.

Podejmowanie decyzji regulacyjnych najczęściej ma charakter rutynowy i sformalizowany.

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

3

Decyzje strategiczne, taktyczne i operacyjne

Decyzje strategiczne oznaczają wybory istotnych dla danej organizacji celów i kierunków działania realizowanych w dłuższych okresach czasu.

Decyzje taktyczne określają wybory metody, sposobu i techniki działania umożliwiające realizację wybranego celu i kierunku działania strategicznego.

Decyzje operatywne to podejmowane na bieżąco decyzje regulujące przebiegi działań organizacyjnych zgodnie z przyjętymi celami, kierunkami i metodami działania.

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

4

Metody jakościowe i ilościowe

Kierunek ilościowy bazuje na metodach statystyczno-matematycznych. Jedną z wypracowanych w jego ramach metod optymalizacji decyzji są badania operacyjne.

Psychologiczna i socjologiczna teorii decyzji wypracowała między innymi wnioski, że decyzje podejmowane zespołowo są lepsze od indywidualnych i że pracownicy lepiej wykonują decyzje, jeżeli uczestniczą w ich podejmowaniu.

Ogólna teoria decyzji (R. Ackoff, I. Bross, H. Simon) kładzie nacisk na **racjonalność** decyzji podkreślając, że decyzja jest rezultatem świadomego, nielosowego (nieprzypadkowego) wybierania jednego spośród zbioru możliwych wariantów rozwiązania problemu decyzyjnego.

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

5

Wymogi stawiane decyzjom

Każda decyzja musi spełniać następujące zasadnicze postulaty:

- modelowania,
- preparacji,
- antycypacji,
- ekonomizacji.

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

6

Modelowanie i preparacja

Postulat **modelowania** procesów decyzyjnych oznacza, że każda decyzja musi zawierać cztery podstawowe etapy:

- rozpoznanie problemu decyzyjnego,
- ustalenie wariantowych rozwiązań problemu,
- przewidywanie i ocena wyników każdego wariantu,
- wydanie decyzji i kontrola realizacji.

Postulat **preparacji** (przygotowania) decyzji określa wymogi jakości informacji niezbędnych do podjęcia decyzji. Dobra informacja powinna być:

- istotna dla danego problemu decyzyjnego,
- prawdziwa i nie obciążona błędem,
- nieprzypadkowa i możliwa do sprawdzenia.

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

7

Antycypacja i ekonomizacja

Postulat **antycypacji** skutków decyzji nakłada na decydenta obowiązek wszechstronnego przewidywania i analizy skutków podejmowanych przez niego decyzji. Przy tych przewidywaniach przyjmowane są najczęściej założenia:

- niezmienności przebiegu zjawisk w czasie,
- obserwowania tendencji wzrostowej lub spadkowej,
- alternatywy cyklicznego powtarzania się zjawisk,
- uzależnienia (asocjacji) dwu lub więcej zjawisk od siebie,
- tworzenia analogii przebiegu poznanych już wcześniej zjawisk,
- możliwości określenia prawdopodobieństwa zaistnienia wyniku.

Wreszcie postulat **ekonomizacji** decyzji wymaga:

- przestrzegania zasady ekonomiczności działania, czyli dążenia do największego wyniku przy określonych nakładach albo osiągnięcia oczekiwanego wyniku przy minimalnych nakładach;
- maksymalizacji wyników pozytywnych (takich jak: wydajność pracy, stopień wykorzystania maszyn, wielkość sprzedaży, zysk) albo minimalizacji: kosztów wytwarzania, strat czasowych, zużycia surowców, itp.;
- utrzymania rozsądnej relacji między kosztami podejmowania i realizacji decyzji a przewidywanymi efektami, które ma przynieść.

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

8

Decyzje programowane i nieprogramowane

Decyzje programowane – podejmowane zgodnie z zapisanymi lub przyjętymi zwyczajowo zasadami, ułatwiającymi podejmowanie decyzji w powtarzających się sytuacjach. Na przykład załatwienie reklamacji przez zwrot towarów można załatwić według ustalonej procedury, podobnie przy ustalaniu wynagrodzenia nowo przyjętego pracownika kierownik posługuje się obowiązującymi w danej firmie stawkami płac dla wszystkich stanowisk. Dla rozwiązywania rutynowych problemów w organizacji ustalone są rutynowe procedury podejmowania decyzji.

Decyzje nieprogramowane – dotyczą problemów nierutynowych, nietypowych lub wyjątkowych, np. lokalizacja nowego punktu sprzedaży detalicznej, wprowadzenie nowego wyrobu czy zastosowanie nowej technologii. W każdym takim procesie decyzyjnym kierownicy muszą analizować niepewność związaną z możliwymi kierunkami działania i dobrać optymalny poziom ryzyka.

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

9

Racjonalny model podejmowania decyzji

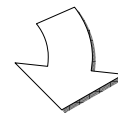
1. ZBADAJ SYTUACJĘ

- zdefiniuj problem
- ustal przyczyny
- określ cele

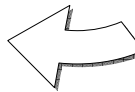
2. WYSZUKAJ MOŻLIWE ROZWIĄZANIA

- szukaj twórczych rozwiązań i na razie ich nie oceniaj

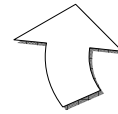
3. OCENŲ MOŻLIWE KONCEPCJE I WYBIERZ NAJLEPSZE

- oceń wartość rozwiązań
- wybierz najlepsze

4. WDRÓŻ DECYZJĘ I SPRAWDZAJ WYNIKI

- zaplanuj wdrożenia
- zrealizuj plan
- sprawdzaj skutki i wprowadzaj korekty

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

10

Teoria ograniczonej racjonalności decyzji

Teoria ograniczonej racjonalności decyzji wskazuje, że decydenci muszą sobie radzić z niedostateczną informacją o istocie problemu i możliwych jego rozwiązaniach oraz z brakiem czasu i pieniędzy na zebrane pełniejszych informacji, jak również niemożnością zapamiętania dużej liczby informacji i ograniczeniami własnej inteligencji. Zamiast poszukiwana rozwiązań doskonałych kierownicy pozostają przy takich, które zaspokajają ich potrzeby w wystarczającym stopniu. Zamiast dążyć do optymalizacji (maksymalizacji lub minimalizacji wyniku przyjętego jako kryterium decyzyjne), czyli kontynuować poszukiwania do czasu znalezienia rozwiązania najlepszego z możliwych, kierownik-decydent aby być skutecznym, podejmuje decyzje zadawalające pamiętając zawsze o podstawowych celach organizacji.

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

11

Heurystyka

Heurystyka – umiejętność wykrywania nowych faktów oraz znajdowania związków między faktami, zwłaszcza z wykorzystaniem hipotez, stawianych na podstawie istniejącej wiedzy. Umożliwia przygotowanie rozwiązań, dla których nie ma gwarancji znalezienia rozwiązania optymalnego, a często nawet prawidłowego. Rozwiązań tych używa się np. wtedy, gdy pełny algorytm jest z przyczyn technicznych zbyt kosztowny lub gdy nie jest nawet znany. Metodę używa się też często do znajdowania rozwiązań przybliżonych, na podstawie których później wylicza się ostateczny rezultat pełnym algorytmem.

Metody heurystyczne wykorzystują trzy ogólne wskazówki poznawcze stosowane intuicyjnie przez ludzi podejmujących decyzje:

1. prawdopodobieństwo wystąpienia jakiegoś zdarzenia ocenia się na podstawie tego, co mamy dotychczas zakodowane w pamięci.
2. każde nowe zdarzenie staramy się dopasować do znanych już nam funkcjonujących dotychczas kategorii,
3. ludzie unikają na ogół decyzji krańcowo nowatorskich, a wychodzą zazwyczaj od jakiejś początkowej wartości, "kotwicy", którą w procesie decyzyjnym starają się dostosować do obecnych warunków i uzyskać w ten sposób ostateczną wersję decyzji.

dr Radek Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

12

Dostosowawcze podejmowanie decyzji

Koncepcja dostosowawcza zakłada, że skutki decyzji są łącznym wynikiem tego, co jednocześnie czyni nasza organizacja i inne mające wpływ na ten sam otaczający nas świat oraz że podejmowanie decyzji odbywa się w ramach wzajemnych stosunków, w których poszczególni decydenci doprowadzają do łącznych wyników, niekoniecznie zgodnych z ich zamierzeniami. Szczególnie istotne są decyzje podejmowane w tym samym czasie przez firmy konkurujące na rynku.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

13

Teoria gier

Teoria gier zajmuje się wyborami dokonywanymi przez decydentów w warunkach wzajemnej zależności. Gra to sytuacja, w której uczestniczą co najmniej dwie osoby, dokonujące wyboru w części na podstawie przewidywania postępowania drugiego (lub pozostałych) uczestników gry. Z punktu widzenia tej teorii, podejmowanie decyzji jest procesem, w którym uczestniczą co najmniej dwaj decydenci dostosowując się wzajemnie do siebie. Każdy z nich może decydować w sposób racjonalny, a także dostosowawczy.

Pierwsze praktyczne zastosowania teorii gier miało miejsce przy planowaniu zbrojeń jądrowych po II wojnie światowej, a obecnie wykorzystuje się ją do decyzji gospodarczych np. decyzji cenowych na konkurencyjnych rynkach.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

14

Teoria chaosu

Teoria chaosu, bazując na ogólnej teorii systemów, zajmuje się badaniem dynamicznych układów w wielkich systemach społecznych. Zwolennicy tej teorii uważają, że pewność, ryzyko i niepewność, tworzą kierownikowi względnie stabilne warunki, umożliwiające przynajmniej wybór możliwych do osiągnięcia celów. Natomiast przy wysokiej dynamice i nieprzewidywalności zmian, czyli w stanie turbulencji systemu, nie tylko niemożliwa jest do przewidzenia przyszłość, ale i obecne warunki są niestabilne. Podejmowanie decyzji przekształca się w ciągły proces dostosowywania się do sił pozostających w większości poza kontrolą decydenta.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

15

Systemy informowania kierownictwa

System informowania kierownictwa (SIK) dostarcza kierownikom odpowiednich szczebli zarządzania sformalizowanych informacji potrzebnych im do skutecznego wykonywania ich zadań decyzyjnych.

Potrzeby informacyjne kierowników różnią się w zależności od szczebla hierarchii. Kierownicy naczelni wymagają informacji dotyczącej planowania i kontroli strategicznej, pozyskiwanej głównie ze źródeł zewnętrznych. Dla kierowników średniego szczebla niezbędne są informacje zarówno ze źródeł zewnętrznych, jak i wewnętrznych. Dobre zaprojektowanie i skuteczne wdrożenie SIK wymaga:

- włączenia użytkowników do zespołu projektującego,
- szczegółowego rozważenia kosztów systemu,
- przedkładania istotności i selekcji informacji nad jej ilość,
- wypróbowania systemu przed jego wdrożeniem,
- starannego przeszkolenia operatorów i użytkowników systemu.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

16

System wspomaganie decyzji

System wspomaganie decyzji (SWD) jest systemem informacyjnym zapewniającym użytkownikowi bezpośredni dostęp do informacji, umożliwiającym decydentowi manipulowanie danymi i tworzenie modeli oraz ułatwiającym mu podejmowanie nieustrukturalizowanych decyzji.

W przeciwieństwie do SIK, w SWD istnieje bezpośrednia interakcja między użytkownikiem a danymi. SWD umożliwia stworzenie tzw. grupowego systemu wspomaganie decyzji (GSWD), co pozwala kierownikom na manipulowanie danymi we wzajemnej interakcji, w czasie narady prowadzonej dla wypracowania decyzji grupowych.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

17

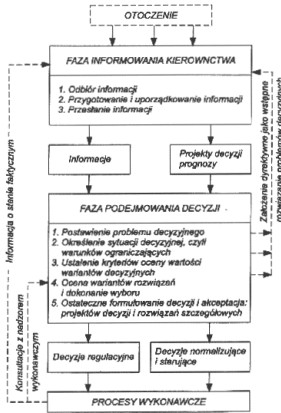
Systemy eksperckie

Systemy eksperckie są jedną z form sztucznej inteligencji. Są one jednoznacznie zorientowane na użytkownika. Odpowiadają nie tylko na jego pytania, ale mogą mu podpowiadać, zadawać pytania, diagnozować problemy, zalecać rozwiązania i uzasadniać swoje diagnozy.

dr Ralf Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

18

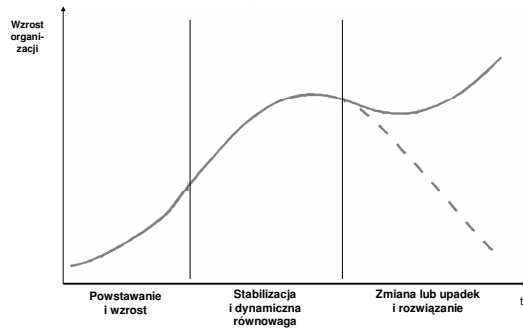
Schemat procesu informowania kierownictwa i podejmowania decyzji

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

19

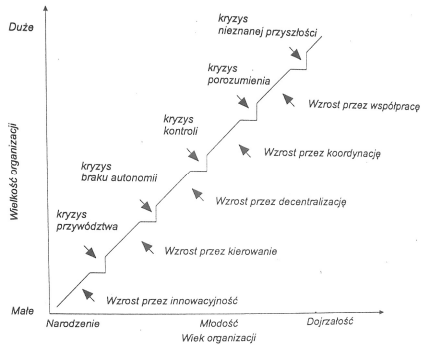
Fazy rozwoju systemów społecznych

dr Rafał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

20

Kryzysowa koncepcja rozwoju organizacji (M. Greiner)

dr Ratał Kusa, Podstawy zarządzania, Wykład V

21

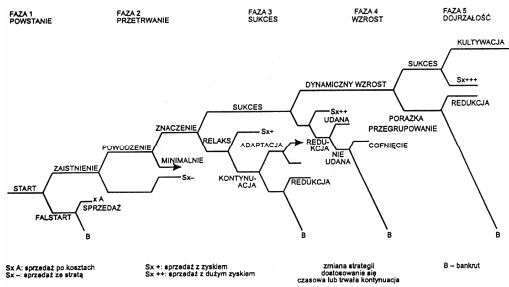
Zintegrowany model cyklu życia organizacji (R. Quinn, K. Cameron)

ETAPY I ICH CHARAKTERYSTYKA			
1. Przedsiębiorczość	2. Zespołowość	3. Formalizacja i kontrola	4. Dopracowanie struktury
Porządkuje się zaroby.	Struktura i komunikacja mają charakter nieformalny.	Formalizowanie reguł.	Dopracowuje się strukturę.
Jest dużo pomysłów.	Istnieje poczucie kolektywu jako całości.	Struktura jest stabilna.	Następuje decentralizacja
Podjęmuje się działania przedsiębiorcze	Pracownicy pracują przez wiele godzin.	Kładzie się nacisk na sprawność i utrzymanie.	Rozszerza się domena działalności.
Potrzeba niewiele planowania i koordynacji.	Pracownicy mają poczucie misji.	Organizacja staje się bardziej konserwatywna.	Następuje dostosowania.
Znajduje się własne miejsce.	Tworzą innowacje.	Instytucjonalizuje się procedury.	Organizacja odnawia się.
Władzę ma sprężyna sprawcza.	Pracownicy są mocno zaangażowani.		

dr Rafał Kuśa, Podstawy zarządzania, Wykład V

22

Model rozwoju małych i średnich firm

dr Rafał Kusa, *Podstawy zarządzania*, Wykład V

23